

بررسی مصرف آفت کش ها در استان زنجان و سرنوشت آنها در محیط زیست

شیوا محمدی^۱

دانشجوی کارشناسی مهندسی علوم کشاورزی، دانشگاه پیام نور زنجان.

Mohammadyshiva200@yahoo.com

امروزه یکی از روش های مبارزه با آفات استفاده از سموم شیمیایی می باشد، استفاده غیراصولی از این ترکیبات شیمیایی می تواند آثار مخربی را بر محیط زیست به وجود آورد. جمع کل سموم استفاده شده در استان زنجان، در سالهای ۷۵، ۸۰، ۸۵، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰ برابر با ۵/۳۰۷۷۸ (لیتر - کیلوگرم) می باشد. نتایج این بررسی نشان می دهد که ۱۶۰ تن سم دلتامترین در ۳۲۰ هزار هکتار در سال ۱۳۹۰ و ۱۸۰ تن در ۲۱۷ هزار هکتار در سال ۱۳۹۱، بیشترین سمی بود که در سطح استان علیه سن گندم مصرف شده و در منطقه طارم از سم مالاتیون و سم سوین برای مبارزه با ملخ در سال ۱۳۹۰ در ۴ هزار هکتار و در سال ۱۳۹۱ در ۵ هزار هکتار از اراضی استفاده گردید. دوام سم دلتامترین روی سطح سمپاشی شده به مدت ۱۰ الی ۱۵ روز می باشد، در خاک در اثر فعالیت میکروارگانیسم ها ظرف مدت ۱ تا ۲ هفته تجزیه می شود؛ که نیمه عمر آن در خاکهای زراعی کمتر از ۲۳ روز است. سم مالاتیون به سرعت از روی سطوح سمپاشی شده ناپدید می شود. سم سوین (کارباریل) برای زنبور عسل و پارازیتوئیدها سمی است. روش مدیریت تلفیقی آفات روشی است که تلفیقی از روشهای موجود برای مبارزه آفات و برای جلوگیری از عوارض و عواقب زیست محیطی ناشی از مصرف سوء مدیریت نشده سموم آفت کش در این پژوهش پیشنهاد می گردد.

واژه های کلیدی: سم، استان زنجان، محیط زیست، مدیریت تلفیقی آفات IPM